700/04

Den 7. juni 2004 blev i sag nr. 62.110:

xxxxxxxx xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde i forbindelse med løft af en scootcar.

Selskabet har afvist dækning under henvisning til, at der ikke er tale om et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

Det er oplyst, at klageren den 26/4 2000 anmeldte et ulykkestilfælde til selskabet. Af skadeanmeldelsen fremgår:

"1. Hvad skete umiddelbart før ulykkestilfældet?

Jeg skulle løfte en scootcar op for at rense bremser.

2. Hvordan skete ulykkestilfældet?

Da jeg skulle sænke scootcaren ned på en kasse gav det et smæld i skulderen.

3. Hvad var den direkte årsag til ulykkestilfældet?

Forkert håndtering af scootcaren - som derfor udløste en overbelastning af skulderen (højre).

Det fremgår af begyndelsesattest fra klagerens læge, at beskadigelsen består af brist af sene i overarm.

Selskabet har ved skrivelse dateret 2/5 2000 anmodet klageren om yderligere oplysninger om hændelsesforløbet, hvortil klageren har svaret:

> "Torsdag den 6-4.2000
> Ved rensning af bremser på scooter, forløftede jeg mig og ødelagde nogle sener og muskler i højre overarm - kørte på skadestuen på Silkeborg Centralsygehus - blev tilset af vagthavende læge på stedet. Har 2 gange været på ortopædkirurgisk amb. til undersøgelse - der er iværksat fysiurgisk beh. samme sted (beh. x 2 ugnt.)."

Ved skrivelse af 9/8 2000 har selskabet afvist dækning under henvisning til, at der ikke anses at være tale om et ulykkestilfælde. Selskabet har anført, at der ikke er tale om en pludselig udefra kommende hændelse, hvorved den forsikrede ufrivilligt kommer til skade, men derimod om en indre påvirkning/overbelastning.

Ved skrivelse af 5/8 2002 til selskabet har SiD på vegne klageren anført:

> "K.L. [klageren] har forklaret mig at skaden skete, da han var i færd med at reparere hustruens 'Scootcar' (en 3 hjulet EU knallert.) Han løftede i forenden af køretøjet. Da motor og øvrig teknik ligger bagest kan man godt løfte forenden fra jorden selvom scootcar'ens egenvægt er 150 kg. (se vedlagte tryksag) I starten af løftet skete der ikke noget, han havde forhjulene fri af underlaget, og den stod på det bageste drivhjul i midten; men da han havde fået forhjulene ca. 20 cm. op, stødte de to små støttehjul bagest på underlaget, fordi disse sidder nogle centimeter højere oppe end drivhjulet og lidt bag ved dets aksel. Derved kom han pludselig og uventet til at stå med hele køretøjets vægt, og mærkede så et smæld i hø. overarm og skulder.
> …
> K.L. var ikke klar over den forsikringsmæssige definition af en ulykke: Udefra kommende uventet skadelig påvirkning. Derfor fik han ikke redegjort særlig præcist for omstændigheder ved skaden. Vi håber med denne uddybende beskrivelse og vedlagte materiale at skaden kan omfattes af forsikringsdækningen, da det ser ud til at han har fået et varigt mén af skaden."

Selskabet har ved skrivelse af 9/8 2002 fastholdt sin afgørelse.

Nævnet har fået forelagt billeder af en scootcar.

Klagerens advokat har over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet tilpligtes at anerkende ulykkestilfældet som dækningsberettigende. Advokaten har anført, at der efter hans opfattelse er tale om en pludselig og udefra kommende påvirkning af legemet derved, at underlaget har forskubbet sig, således at klageren pludselig kom til at stå med hele køretøjets vægt i armene, hvilket forårsagede muskelskaden.

Advokaten har i skrivelse af 28/10 2003 til nævnet endvidere anført:

> "Som advokat for skadelidte i ovennævnte sager skal jeg anmode Ankenævnet om ved sin behandling at tage i betragtning, at skadelidte i ovennævnte sag aldrig har gennemgået nogen højere skoleuddannelse og ikke har nogen viden om, hvor vigtigt det er at beskrive et hændelsesforløb i forbindelse med en forsikringsskade så præcist som overhovedet muligt, hvortil kommer at han også som ufaglært har svært ved at udtrykke sig nøjagtigt på tryk.
>
> Netop ved en skade som den her foreliggende er det af alt afgørende betydning, at skaden beskrives så korrekt og præcist som overhovedet muligt, og har man ikke kendskab til, hvor afgørende det er at få præciseret, dels at der er tale om en udefra kommende påvirkning af legemet, dels at den pågældende påvirkning skal være pludselig, vil der ofte blive anvendt udtryk, som på ingen måde er fuldt dækkende.
>
> Det bør derfor ikke komme skadelidte til skade ved sagens afgørelse, at han ikke har forstået at udtrykke sig tilstrækkeligt præcist i den forsikringsretlige terminologi.
>
> Såfremt sagen kommer for retten, vil der blive lejlighed til mere detaljeret at gå i dybden med det præcise begivenhedsforløb, og det er min overbevisning, at en domstol i højere grad end de implicerede forsikringsselskaber vil være forstående over for en skadelidtes mere eller mindre ubehjælpsomme formulering i en skadesanmeldelse.

> I den her foreliggende situation er der tale om en pludselig påvirkning af legemet derved, at vægten af det motorkøretøj, som skadelidte stod og løftede på, pludselig blev væsentligt større, og at senen i armen derfor brister. Alene det, at senen brister, dokumenterer efter min opfattelse, at der er tale om pludselig påvirkning, idet en stabil og langsomt voksende belastning næppe vil udløse et sådant brist."

Klageren har til støtte for sit synspunkt påberåbt sig Ugeskrift for Retsvæsen 2003.2238Ø, hvor en lærer forløfter sig i forbindelse med, at en elev, som var ved at drukne, blev løftet over bassinkanten. Advokaten har påpeget, at dette tilfælde minder om det foreliggende, uanset at det her var et motorkøretøj, der var ved at vælte, og ikke et barn der var ved at drukne.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor anført, at klagerens første forklaring om uheldet må lægges til grund. Selskabet er således af den opfattelse, at en supplerende/ændret forklaring, som først fremkommer 2 år efter selskabets begrundede afvisning, og som afviger fra de først afgivne forklaringer, ikke findes at kunne give grundlag for en genoptagelse af sagen. Selskabet er på den baggrund af den opfattelse, at der er tale om en forløftningsskade, hvorved det er anført, at det at løfte noget, der er tungere end beregnet, ikke opfylder definitionen på et ulykkestilfælde.

Selskabet har endvidere anført, at det har formodningen imod sig, at to støttehjul, der er placeret højere end det hjul, der under løftet bærer vægten, kan komme i kontakt med underlaget. Selskabet har videre anført, at såfremt dette skulle være muligt, må det have formodningen imod sig, at klageren kommer til at stå med hele vægten af køretøjet, såfremt de to støttehjul er i kontakt med underlaget.

Selskabets har oplyst, at advokatens anbringende om årsagen til senebrist har været forelagt for selskabets lægekonsulent, som har udtalt, at senebrist også ses ved stabil og langsomt voksende belastning, og bestemt ikke er et ukendt fænomen ved overbelastning.

Selskabet har anført, at Ugeskrift for Retsvæsen 2003.2238Ø ikke kan anses for relevant, idet det fremgår af dommens præmisser, at der er lagt vægt på sagens helt særlige omstændigheder, herunder bl.a. at skadelidte måtte handle hurtigt for at undgå, at barnet druknede. Selskabet har endvidere påpeget, at der var tale om en sag om arbejdsskadeforsikring.

Af forsikringsbetingelserne fremgår:

"**AFSNIT 2 HVAD DÆKKER FORSIKRINGEN:**

A. Direkte følger af ulykkestilfælde, der forstås som en pludselig udefra kommende hændelse, hvorved den forsikrede ufrivilligt kommer til skade.

Nævnet udtaler:

Nævnet kan ikke kritisere, at selskabet ved sin afgørelse har lagt klagerens første fremstilling af det passerede til grund. Da det anmeldte hændelsesforløb ikke er et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen